

6,000 Kr. for hver enkelt, saa vidt jeg kan skønne, maa den være de 6,000 Kr. Men det er jo altsaa det dobbelte af det Beløb, som Procentberegningen vilde have givet efter den oprindelige Bestemmelse. Men desuden ved vi, at Formandens Løn er betydelig større, idet han til at begynde med fik 2,000 Kr. i Kontorholdsgodtgørelse. Jeg vil ogsaa gerne vide, hvor meget dette Beløb er forhøjet. Endvidere fastsattes det, at Bestyrelsens Diæter skulde være 5 Kr. samt 6 Kr. for hver Dags Rejse. Jeg ved, at det har været betydelig forhøjet, at Diæterne har været oppe paa 12 Kr., men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvor meget det er, det er jo nemlig ikke ganske ligegyldigt. Bestyrelsen siger ganske vist i Beretningen, at det har været Stifterinden magtpaaliggende, at Bestyrelsen skulde bestaa af hæderlige, kundskabsrige og dygtige Folk, og derfor maatte man give dem en betydelig Løn. Nu er der heldigvis i dette Land overordentlig mange patriotiske Mennesker, der administrerer Penge til humane Formaal uden at faa en eneste Øre derfor, og det forekommer mig, at da Bestyrelsen ikke har kunnet drive det til at administrere disse Midler og navnlig de faste Ejendomme saaledes, at de kunde give Udbytte, burde man have sagt: Hus forbi med vor Løn! Jeg mener, at en Arbejder er sin Løn værd, men den Arbejder, der ikke er i Stand til at administrere en Ejendom paa 2 $\frac{1}{2}$ Million kvit og frit uden Gæld — den har man sørget for at faa betalt — og ikke kan bringe noget som helst ud af det, som er det første og største Formaal, ham tror jeg ikke meget paa. Og vel har jeg set offentlig fremsat, at var der noget, man ikke maatte og ikke kunde, var det her at tale om nogen som helst Egennytte. Ja, jeg skal ikke tale om nogen som helst Egennytte, men jeg vil sige, at de har i alt Fald sørget for at faa deres, saa fik det gaa med Stiftelsens første og største Formaal, som det kunde.

Jeg skal hermed slutte, idet jeg altsaa retter denne Forespørgsel til den højtærede Justitsminister: „Agter Justitsministeren at lade foretage en sagkyndig Undersøgelse angaaende Bestyrelsen af Kong Frederik den Syvendes Stiftelse paa Jægerspris for hjælpeløse og forladte Pigebørn, især af Almuen“.

Justitsministeren (Bülou): Allerede faa Dage efter, at Kong Frederik den Syvende var afgaaet ved Døden, bestemte hans Enke i en testamentarisk Disposition af

27. November 1863, at største Delen af hendes Formue skulde anvendes til en Stiftelse „for smaa Børn og til Børns gode Opdragelse“. Og allerede i levende Live realiserer Grevinde Danner denne sin Tanke, idet hun ved Fundats af 30. Oktober 1873 opretter den Stiftelse, der fik Navnet „Kong Frederik den Syvendes Stiftelse for hjælpeløse og forladte Pigebørn, især af Almuen, oprettet af Louise Christine, Lensgrevinde af Danner“. Samme Dag oprettede Lensgrevinden et Testamente, hvori hun indsatte denne Stiftelse til sin Universalarving og tillagde Stiftelsen langt den største Del af sin meget betydelige Formue. — Hun skænkede saaledes i levende Live Jægerspris' Gods til Stiftelsen. Dette Gods bestod foruden af selve Slottet af 4 Avlsgaarde, nemlig Jægerspris' gamle Hovedgaard, Christiansminde, Louiseholm og Egelundsgaarden samt et Gæstgiveri, en Vejr mølle, Færgegaarden, nogle Huse og Skovene. Hele Godset var skyldsats for Hartkorn 190 Tdr. Ager og Eng og 97 Tdr. Skovskyld. — Der erhvervedes kongelig Konfirmation paa den oprettede Fundats den 23. Maj 1874, og senere blev der efter en af hendes Eksekutorer indgiven Ansøgning yderligere konfirmeret et Tillæg under 18. Februar 1876.

Opdragelsesanstalten har nu virket i snart 40 Aar, og over et Tusinde Børn, som var berøvet deres naturlige Hjem, har der fundet Erstatning derfor, og jeg tør sige en god Erstatning. Det undgaas selvfølgelig ikke, at naar der udgaar flere Hundrede Børn fra en saadan Opdragelsesanstalt, er der mange af dem, hvem det ikke gaar godt senere i Livet, det maa ingen forbaves over. Thi selv om man tog 1,200 Børn — det er vist det Antal, som har været paa Jægerspris — ud af de bedste Familier, vilde det alligevel vise sig, at mange af dem strander i Livet, og mange af dem vil sikkert lægge Skylden paa Forældrene og ikke paa sig selv. Og saaledes er det sikkert ogsaa gaaet med mange af dem, som er opdraget paa Jægerspris; er det gaaet dem alt senere i Livet, har de givet Jægerspris Skylden, medens Skylden med Rette naa søges andetsteds. Jeg har selv været i det Tilfælde for nogle Aar siden i mit Hus at have en ung Pige, som fra ganske lille havde haft sit Hjem paa Jægerspris Stiftelse, og jeg kan af Erfaring se, at aldrig har jeg haft nogen mere trist og bedre Hjælp i Huset end hende. Hun hang ved Jægerspris med den Kærlighed, som et Barn kun kan nære for sit Hjem,